

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 maja 1962 r.

Nr 26

TREŚĆ:

Poz. i

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 118 — z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie zasad odszkodowania za wywłaszczenie prawa wieczystego użytkowania 213
119 — z dnia 30 marca 1962 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach przemysłu węglowego oraz w przedsiębiorstwach energetycznych 214
120 — z dnia 27 kwietnia 1962 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie umundurowania niektórych pracowników zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich 216
121 — z dnia 27 kwietnia 1962 r. w sprawie określenia właściwości Ministra Żeglugi do wydawania zezwoleń na wykonywanie usług związanych z obrotem morskim z zagranicą 216

ROZPORZĄDZENIA:

- 122 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 kwietnia 1962 r. w sprawie egzekucji z prawa wieczystego użytkowania 216
123 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1962 r. w sprawie zmiany obszaru Wydziału Zamiejscowego w Ilży Sądu Powiatowego w Starachowicach 217
124 — Ministra Komunikacji z dnia 2 kwietnia 1962 r. w sprawie zadrzewiania gruntów i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie kolei oraz urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych i pasów ochronnych przeciwpożarowych 217
125 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 marca 1962 r. w sprawie badania kierujących pojazdami, podejrzanych o znajdowanie się w czasie prowadzenia pojazdu w stanie wskazującym na użycie alkoholu lub innego podobnie działającego środka 219

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

- 126 — z dnia 29 marca 1962 r. w sprawie ratyfikacji względnie przystąpienia szeregu państw do Konwencji i Protokołu o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanych w Hadze dnia 14 maja 1954 r. 220

118

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1962 r.

w sprawie zasad odszkodowania za wywłaszczenie prawa wieczystego użytkowania.

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wywłaszczenie prawa wieczystego użytkowania wywłaszczonemu przysługuje:

- 1) odszkodowanie przez ustanowienie na jego rzecz i za jego zgodą wieczystego użytkowania na innym nie zabudowanym terenie na taki sam cel, na jaki był przeznaczony teren objęty orzeczeniem o wywłaszczeniu,
- 2) odszkodowanie za budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości wzniesione lub nabyte przez wywłaszczonego oraz za zasiewy, uprawy, plony rolne i plantacje kultur wieloletnich, znajdujące się na terenie objętym orzeczeniem o wywłaszczeniu.

2. Jeżeli wywłaszczony nie wyrazi zgody na ustanowienie na jego rzecz wieczystego użytkowania na innym terenie oraz w przypadkach, gdy ustanowienie takiego użytkowania nie jest możliwe z innych powodów, wywłaszczonemu przysługuje poza odszkodowaniem określonym w ust. 1 pkt 2 odszkodowanie pieniężne ustalone w myśl przepisu § 2.

§ 2. Odszkodowanie wymienione w § 1 ust. 2 ustala się w trybie przewidzianym w przepisach ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości

(Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94). Stanowi ono taką część odszkodowania, jakie przysługiwałoby według wymienionej ustawy za wywłaszczenie prawa własności tego gruntu, która odpowiada nie wykorzystanemu okresowi wieczystego użytkowania.

§ 3. 1. Odszkodowanie wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 ustala się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

2. Nie przysługuje odszkodowanie za budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości wzniesione wbrew umowie wieczystego użytkowania, jeżeli nie zostały one objęte wnioskiem o ich wywłaszczenie.

3. Nie przysługuje również odszkodowanie za budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości wzniesione przez wieczystego użytkownika bez pozwolenia budowlanego ani za nakłady przez niego poczynione na gruncie w sposób wyraźnie niezgodny z przeznaczeniem gruntu. Wieczysty użytkownik może jednak na własny koszt zabrać budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości, za które nie przysługuje odszkodowanie. Jeżeli tego nie uczyni do czasu faktycznego objęcia terenu przez wnioskodawcę wywłaszczenia, wnioskodawca wezwie go do ich zabrania w terminie dostosowanym do ilości i wielkości

budowli, urządzeń i innych części składowych nieruchomości, a w każdym razie nie krótszym niż 14 dni, po czym może usunąć je na koszt własny i niebezpieczeństwo wieczystego użytkownika.

§ 4. Ustanowienie wieczystego użytkowania na innym terenie (§ 1 ust. 1 pkt 1) na rzecz osoby prawnej, nie będącej państwową jednostką organizacyjną lub organizacją społeczną, wymaga zgody prezydium wojewódzkiej rady

narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej, Spraw Wewnętrznych i Finansów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

119

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1962 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach przemysłu węglowego oraz w przedsiębiorstwach energetycznych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 79) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy kopalń węgla, przedsiębiorstw budowy szybów, robót górniczych i budowy kopalń oraz zakładów energetycznych okręgu, podległych Ministrowi Górnictwa i Energetyki.

§ 2. Kopalnie węgla kamiennego i brunatnego przeznaczają na fundusz zakładowy:

- 1) za każdy procent przekroczenia planu wydobycia — kwotę odpowiadającą 0,65% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok,
- 2) za każdy procent przekroczenia wyznaczonej (zadanej) przez zjednoczenie wydajności ogólnej w kopalniach węgla kamiennego — kwotę odpowiadającą 1% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok, przy czym średnia wyznaczonych dla poszczególnych kopalń wydajności ogólnych nie może być niższa od wydajności ogólnej, ustalonej w wysokości 1.290 kg na pracownika-dniówkę dla przemysłu węgla kamiennego,
- 3) za każdy procent przekroczenia planu wydajności ogólnej:
 - a) w głębinowych kopalniach węgla brunatnego — kwotę odpowiadającą 1% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok,
 - b) liczonej na ogólną masę wydobytego węgla i zebranego nadkładu w kopalniach odkrywkowych węgla brunatnego — 0,5% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok;
- 4) w razie osiągnięcia planowanego zysku — średnio 5% osiągniętego zysku.

§ 3. 1. Podstawą obliczania funduszu zakładowego jest wydobycie węgla netto (bez mułów z dawnej produkcji), przy czym wysokość osiągniętego wydobycia pomniejsza się:

- 1) przy węglu energetycznym — o całkowitą ilość ponadnormatywnego zanieczyszczenia kamieniem, którą ustala się dzieląc pełną kwotę bonifikat, wypłaconych odbiorcom z tytułu tego zanieczyszczenia przez cenę dostarczonego węgla,

2) przy węglu koksującym (wsadowym) — o różnicę ujemną pomiędzy wypłaconymi bonifikatami z tytułu odchylen jakościowych a uzyskanymi premiami z tytułu dostaw o lepszych parametrach, z tym że różnicę tę dzieli się przez cenę jednostkową dostarczonego węgla; otrzymany wynik stanowi ilość w tonach, ulegającą potrąceniu z wydobycia.

2. Dla kopalń węgla kamiennego „Bolesław Chrobry”, „Victoria”, „Thorez”, „Mieszko”, „Słupiec” i „Gliwice” podstawą obliczeń funduszu zakładowego jest wydobycie węgla wsadowego, a dla Kopalni Węgla Kamiennego „Nowa Rudą” — wydobycie węgla (netto) i łupku surowego, przeznaczonego dla prażalni.

3. Upoważnia się Ministra Górnictwa i Energetyki do ustalenia dla kopalń węgla kamiennego „Anna”, „Marcel”, „Dębieńsko”, „1 Maja” jako podstawy obliczeń funduszu zakładowego — wydobycia węgla wsadowego.

§ 4. Kopalnie w budowie: „Jastrzębie”, „Moszczenica” i „Staszic” nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa budowy szybów, robót górniczych i budowy kopalń, nadzorowane przez Zjednoczenie Budownictwa Górniczego, tworzą fundusz zakładowy składający się z części zasadniczej — zasadniczy fundusz zakładowy i z części dodatkowej — dodatkowy fundusz zakładowy.

2. Zasadniczy fundusz zakładowy równa się kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok i może być tworzony, jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie w danym roku wynik planowany.

3. Dodatkowy fundusz zakładowy tworzą przedsiębiorstwa za każdy procent przekroczenia:

- 1) planu rzeczowego — w kwocie odpowiadającej 0,2% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok,
- 2) wyznaczonej (zadanej) przez zjednoczenie wydajności rzeczowej ogólnej — w kwocie odpowiadającej 0,3% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok. Średnia wyznaczonych wydajności ogólnych dla poszczególnych przedsiębiorstw nie może być niższa od wydajności ogólnej, osiągniętej przez zjednoczenie w roku ubiegłym.